

DAMANEK - ON TRACK

but he certainly has acquired the necessary respect, the British singer / multi-instrumentalist Guy Manning owes its fame within progressive circles mainly to its participation in bands like Parallel Or 90 Degrees, The Tangent and United Progressive Fraternity (UPF) his many solo albums. DamaneK called his new band and I'll also just as easy to argue that discussed debut "On Track" so far has been the best album of his career. Feel free to read more.

In DamaneK Manning is central in several ways. Not only he is a composer and lyricist of the eight songs, he also handles the lead vocals as well as the entire disk. The most central role he assumes you have to take quite literally; He is in fact the letters 'MAN' is the beautiful, in the midst purveyor of what the band name. It really is his band, though. DA represents the first two letters of bassist Dan Mash and EK is the designation for Marek Arnold, saxophonist and clarinet player service. Shortly absolutely out their operations. Mash know what is and Arnold clattering sound as graceful as a young doe. Now we're at it: DamaneK is the fourth member of the Australian pianist Sean Timms aboard. Even if not a little boy. Tel anything together on three UPF members and a former Unitopiaan so you have an idea which way the wind blows.

In addition, a variety of guest musicians present on the album. The men of DamaneK have a good nose for that. Drummer Brady Thomas Green, who plays in the heavy prog band Southern Empire with Timms, late in the first six songs are powerful game hear and thus gives the music a wonderful dynamic. There are three guitarists to get the job done which Luc Machin with his long hair, the most striking. Also coming from down under percussionist Tim Irrgang (who else?) Is emphatically the party and I see his interpretations therefore as constructive. Furthermore, there flute, trombone and trumpet plus the necessary background vocals. Very nice is the fact that there are a few contributions from renowned musicians as Phideaux and Nick Magnus. Lots of variety so it is never a motley bunch.

Go especially disregarding the course trying to sail the band. DamaneK has its focus on the groove. How artfully brought together prog and funk, among others, and a tasty, not exactly inaccessible way. The music has a lot of electronics and percussion. Moments world are not surprising, but it sometimes goes **Toto** -side or is heard scintillating jazz piano. It is so delicious DamaneK sounds playful and adventurous, otherwise I would **Steely Dan** even mentioned as a common denominator.

Anyway: "On Track" is a warm and sympathetic album and the lyrics have a look that you want to embrace. There are numbers beyond dealing with social and economic issues with integrity that are usually related to mother earth and its inhabitants, but there is also room for a children's story speaking to the imagination. Opener *Nanabohzo And The Rainbow* is about someone who paints the flowers and the birds over the rainbow displays its colors. It's a catchy song, based on a catchy vocal line and feature excellent solos on soprano sax and guitar. This song also has a few tasteful Eastern passages and gives the citizen courage. The door to the rest of the album is quite open. *Longtime Shadow Falls* despite the song even start long stuffy, but when the mood turns to bombastic and swirling organ will get all meaning. It's about the drastic decline of wildlife and Manning is here vocally in top form.

Of things happen at the plate. The singer-songwriter-like *The Cosmic Score* has beautiful keyboards from Nick Magnus including a solo that comes from a two-part piece sax. The steaming fusion number *Believer-Redeemer* is a rousing trumpet solo. We also hear another outstanding sax, alto time. What is the Arnold well. In *Oil About Arabic* he is quite a feat unparalleled supple fingers. The next *Big Parade* is a protest song that reminds me of the street parade jazz band from my father, complete with banjo and clarinet. Do not ask me why but it fits perfectly into the whole. *Madison Blue* is a lovely understated resting point and so there is the final *Dark Sun*, an epic song about air pollution. Manning gets here vocal assistance Phideaux and it is fortunate that he is such fine musicians around who has managed to give his thoughts again excellent. In itself, *Dark Sun* Whe the sum of all the above, it is very much made.

"On Track" is produced by Sean Timms. He has done very well, warm and intimate with plenty of space for detail and dynamics. We have an album that actually makes anything up to here. I want it then let in. Hereby.

Dick van der Heijde

DAMANEK – ON TRACK

De Britse zanger/multi-instrumentalist Guy Manning dankt z'n bekendheid binnen progkringen hoofdzakelijk aan z'n deelname aan bands als Parallel Or 90 Degrees, The Tangent en United Progressive Fraternity (UPF), maar toch heeft hij zeker ook het nodige aanzien verworven met zijn vele soloalbums. Damanek heet zijn nieuwe band en ik durf dan ook net zo makkelijk te beweren dat het hier besproken debuut "On Track" tot nu toe het beste album in z'n carrière is. Lees gerust verder.

Bij Damanek staat Manning op verschillende manieren centraal. Niet alleen is hij componist en tekstdichter van de acht nummers, ook verzorgt hij de leadzang op zo goed als de gehele schijf. De meest centrale rol die hij inneemt moet je nogal letterlijk nemen; hij is met de letters 'MAN' namelijk de mooi in het midden staande hofleverancier voor wat de bandnaam betreft. Het is echt zijn bandje, hoewel. DA staat voor de eerste twee letters van bassist Dan Mash en EK is de aanduiding voor Marek Arnold, saxofonist en klarinetspeler van dienst. Vlak hun verrichtingen absoluut niet uit. Mash weet wat kletteren is en Arnold klinkt zo sierlijk als een jonge hinde. Nu we toch bezig zijn: Damanek heeft als vierde lid de Australische toetsenist Sean Timms aan boord. Ook al geen kleine jongen. Tel het even bij elkaar op, drie UPF-leden en een ex-Unitopiaan zodat je een idee hebt uit welke hoek de wind waait.

Daarnaast is er een keur aan gastmuzikanten aanwezig op het album. De mannen van Damanek hebben daar een prima neus voor. Drummer Brady Thomas Green, die samen met Timms in de heavy progband Southern Empire speelt, laat in de eerste zes nummers zijn krachtige spel horen en geeft zodoende de muziek een heerlijke dynamiek. Ook zijn er drie gitaristen om de klus te klaren waarvan Luc Machin met zijn lange haren het meest opvalt. Ook de uit down under afkomstige percussionist Tim Irrgang (wie anders?) is zeer nadrukkelijk van de partij en ik zie zijn invullingen dan ook als constructief. Verder is er fluit, trombone en trompet plus de nodige achtergrondzang. Erg fijn is het feit dat er een paar bijdragen zijn van gerenommeerde muzikanten als Phideaux en Nick Magnus. Veel variatie dus maar het wordt nergens een bonte boel.

Ga vooral niet voorbij aan de eigen koers die de band probeert te varen. Damanek heeft de focus op de groove gericht. Hoe listig worden prog en ondermeer funk samengebracht en dat op een smakelijke, niet bepaald ontoegankelijke manier. De muziek kent veel elektronica en percussie. Enige momenten wereldmuziek zijn dan ook niet zo vreemd maar het gaat soms ook de **Toto**-kant op of er is sprankelende jazzpiano te horen. Het

is dat Damanek zo lekker speels en avontuurlijk klinkt, anders zou ik **Steely Dan** nog als grootst gemene deler hebben genoemd.

Hoe dan ook: "On Track" is een warm en sympathiek album en ook de teksten hebben een uitstraling die je wil omarmen. Er komen nummers voorbij die op integere wijze sociale en economische onderwerpen behandelen die veelal gerelateerd zijn aan moeder aarde en haar bewoners, maar er is ook ruimte voor een tot de verbeelding sprekend kinderverhaal. Opener *Nanabohzo And The Rainbow* gaat over iemand die de bloemen kleurt en hoe de vogels dan de regenboog z'n kleuren geeft. Het is een aanstekelijk nummer, gebaseerd op een pakkende zanglijn en voorzien van prima solo's op sopraansax en gitaar. Dit nummer kent ook een paar smaakvolle Oosterse passages en dat geeft de burger moed. De deur naar de rest van het album staat flink open. *Long Time Shadow Falls* is ondanks het songmatige begin lange tijd bedompt, maar als dan de sfeer omslaat naar bombastisch en het orgel wervelen gaat krijgt alles betekenis. Het gaat over het drastisch afnemende aantal wilde dieren en Manning is hier vocaal in topvorm.

Er gebeurt van alles op de plaat. Het singersongwriter-achtige *The Cosmic Score* kent fraai toetsenwerk van Nick Magnus waaronder een solo die voortkomt uit een stukje tweestemmige sax. In het dampende fusionnummer *Believer-Redeemer* zit een spetterende trompetsolo. Ook horen we er weer een uitmuntende sax, ditmaal een alt. Wat is die Arnold goed. In *Oil Over Arabic* komt hij helemaal met een weergaloos staaltje soepele vingers. Het daaropvolgende *Big Parade* is een protestsong die me doet denken aan de streetparade jazzband van m'n vader, compleet met banjo en klarinet. Vraag me niet waarom maar het past wonderwel in het geheel. *Madison Blue* is een mooi ingetogen rustpuntje en zo is daar het afsluitende *Dark Sun*, een episch nummer over luchtvervuiling. Manning krijgt hier vocale bijstand van Phideaux en hij mag zich gelukkig prijzen dat hij zulke fijne muzikanten om zich heen heeft die z'n gedachten uitstekend weer weten te geven. Op zich is *Dark Sun* een optelsommetje van al het voorgaande maar het is heel graag gemaakt.

"On Track" is geproduceerd door Sean Timms. Hij heeft dat erg goed gedaan, lekker warm en intiem met veel ruimte voor detail en dynamiek. We hebben hier een album waar eigenlijk niks op aan te merken is. Daar wil ik het dan maar bij laten. Bij dezen.

Dick van der Heijde